

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou v právní věci

žalobce: **R. T.**
zastoupený JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. září 2021, č. j. KUJI 78104/2021, OOSC 599/2021 OOSC/177

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Chotěboř, č. j. MCH-25888/2021/ODAP/VS ze dne 30. 6. 2021, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ve spojení s § 18 odst. 4 téhož zákona.

Za toto jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč.

2. Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 20. 3. 2021 v 11:24 hod. v obci Kraborovice, u domu č. p. XA, silnice II. třídy č. 345, ve směru jízdy na obec Borek, řídil vozidlo Škoda, registrační značky nedovolenou rychlostí. V uvedeném místě je nejvyšší povolená rychlost 50 km/hod, přičemž žalobci byla naměřena rychlost jízdy 108 km/hod.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce ve včas podané žalobě namítal, že ve věci nebylo řádně provedeno dokazování. Dle něj správní orgán prvního stupně, jak je patrné z protokolu o ústním jednání, dokumenty a další podklady pouze „předložil“, avšak neprovedl je jako důkazy. Provedení důkazu listinou jejím předložením, tedy položením na stůl, zákon nezná a nepřipouští. Z toho žalobce dovodil, že předmětné rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo stiženo procesními vadami takového charakteru, že zakládají nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu zcela zásadního procesního pochybení při dokazování v rámci ústního jednání, kdy nebylo provedeno dokazování listinami – přečtením, popřípadě sdělením obsahu, co je na nich zaznamenáno, konkrétním popisem důležitých zaznamenaných jevů. Podle názoru žalobce výše uvedený postup správních orgánů byl nezákonný, kdy ve správním řízení nepřipadá v úvahu vydání rozhodnutí, aniž bylo procesně řádným a přezkoumatelným způsobem provedeno dokazování, resp. za situace, kdy – dle tvrzení žalovaného – žádné dokazování provedeno vůbec nebylo. Jednalo se v podstatě o jedinou žalobní námitku.
4. Závěrem žalobce navrhl zrušit žalované rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že v průběhu řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a zákonné. Žalobu navrhl jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). O věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky ust. § 51 s.ř.s.
7. Vzhledem k tomu, že žalobce namítal pouze neprovedení dokazování před správním orgánem I. stupně, avizuje na tomto místě krajský soud, že nepovažuje za potřebné rekapitulovat zde veškeré listiny obsažené ve správním spise a omezí se toliko na přezkum směřující k vypořádání se s námitkou žalobce.
8. Správní spis obsahuje protokol z ústního jednání ze dne 25. 5. 2021, na nějž žalobce též odkazuje. Z protokolu soud zjistil, že se žalobce před správní orgán osobně nedostavil, nicméně byl přítomen jeho zmocněnec V. T. (v substituci za advokáta Mgr. Z. B.). V protokolu je zaznamenáno, že zmocněnec byl seznámen s kompletním – dosud nashromážděným – spisovým materiálem, a dále byl poučen dle zákona. Na závěr jednání

zmocněnec žádal o poskytnutí lhůty k písemnému vyjádření a předložení návrhů na další dokazování.

9. Ze správního spisu soud dále zjistil, že dne 14. 6. 2021 žalobce (prostřednictvím zmocněnce) doručil správnímu orgánu písemné vyjádření po ústním jednání s tím, že nebude nadále využívat práv dle ust. § 36 odst. 1, 2, 3 zákona č. 500/2004 Sb. a další průběh řízení ve věci přestupku nechává na správním uvážení správního orgánu. Správní orgán poté vydal rozhodnutí, které žalovaný potvrdil.
10. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vyjádřil mimo jiné i k (nyní žalobní) námitce týkající se vadně provedeného dokazování listinami během ústního jednání, a to na str. 4 rozhodnutí takto: *„Krajský úřad však nepovažuje, že by nebylo provedeno řádné dokazování. V rámci ústního jednání byl zmocněnec odvolatele seznámen se všemi listinami založenými ve spisovém materiálu a měl možnost se k nim vyjádřit, o tomto svědčí jeho podpis na protokolu o ústním jednání. Krajský úřad proto nepovažuje, že by tímto postupem byla jakkoliv porušena práva odvolatele, když věděl, jaké dokumenty tvoří podklady pro rozhodnutí, měl možnost se s nimi řádně seznámit a vyjádřit se k nim. Byť tedy protokol neobsahuje výslovné ujednání o tom, že byly jednotlivé listiny čteny, krajský úřad nepovažuje, že by to mělo vliv na zákonnost samotného dokazování, neboť odvolatel nebyl nikterak zkrácen na svých právech a věděl, které důkazy představují podklady pro rozhodnutí.“* Dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2016, č.j. 3 As 252/2014-61, ze kterého citoval: *„V souladu s tímto požadavkem proto správní řád stanoví, že listinný důkaz lze provést přečtením či sdělením jeho (podstatného) obsahu (§ 53 odst. 6 správního řádu); i přes výslovnou dikci zákona by jistě nebylo popřením podstaty provádění listinného důkazu jeho předložení účastníkovi k nahlédnutí (jako to výslovně stanoví § 129 odst. 1 o. s. ř, či § 213 odst. 1 trestního řádu).“*
11. K vlastnímu přezkumu krajský soud uvádí následující. Žalobce vznesl prakticky pouze jedinou námitku týkající se procesního postupu správního orgánu prvního stupně, konkrétně postupu při dokazování listinami.
12. Krajský soud poukazuje, že k dané problematice již mnohokrát vyjádřil Nejvyšší správní soud svůj právní názor, jak ostatně poukázal i žalovaný ve svém rozhodnutí. Krajský soud může tuto judikaturu rozšířit a upozornit na výklad Nejvyššího správního soudu zaujatý například v rozsudku ze dne 24. 8. 2016, č. j. 1 As 80/2016-33, podle nějž *„v přítomnosti účastníků řízení či veřejnosti se důkaz listinou provádí tak, že se přečte nebo sdělí její obsah (§ 53 odst. 6 správního řádu). Jinak se o provedení důkazu listinou učiní pouze záznam do spisu. (...) S obsahem listinného důkazního prostředku se může účastník řízení seznámit při nahlížení do spisu, např. v souvislosti se seznamováním se s podklady před vydáním rozhodnutí.“* V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud dále uvedl, že *„vadou řízení nicméně je, že správní orgán prvního stupně o provedení důkazu nese-psal protokol (§ 53 odst. 6 a § 18 odst. 1 správního řádu).“* Dodal však: *„Aby tato vada řízení mohla být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí, musela by mít potenciálně vliv na jeho zákonnost [srov. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001-51, č. 23/2003 Sb. NSS, či ze dne 18. 3. 2004, č. j. 6 A 51/2001 - 30, č. 494/2005 Sb. NSS, č. j. 1 As 157/2012-40, konkrétně k vadě řízení spočívající v absenci protokolu o provedení důkazu listinou rozsudek ze dne 16. 6. 2016, č. j. 6 As 73/2016-40].“* V rozsudku ze dne 29. 6. 2016, č. j. 2 As 33/2016-53, Nejvyšší správní soud zopakoval, že *„ne každá procesní vada má vliv na zákonnost rozhodnutí...“*

13. Krajský soud považuje výše uvedený výklad Nejvyššího správního soudu za souladný s postupem správního orgánu. Ve shodě se žalovaným potom krajský soud dodává, že nespatřuje žádné krácení práv žalobce, neboť ústnímu jednání byl přítomen jeho zástupce, který měl možnost se s listinami seznámit, neboť mu byly předloženy. Ve chvíli, kdy správní úřad komunikuje se zástupcem účastníka, nad to se zástupcem s právním vzděláním, který v řízení vystupuje v rámci své profese, může správní orgán u takové osoby presumovat znalost problematiky a orientaci v předložených listinách. Není proto pochybením vedoucím k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, pokud si listiny prováděné k důkazu může přečíst zástupce účastníka sám, stejně tak jako je čte zmocněná osoba správního orgánu.
14. Důkaz listinou je totiž specifický v tom, že účastník může zpochybňovat toliko správnost nebo pravost listiny, jejíž obsah je neměnný. Nachází-li se taková listina po celou dobu řízení ve spisu a účastník řízení se s ní může seznámit, nejde o vadu, která by mohla ovlivnit zákonnost řízení ani následného rozhodnutí, neboť účastníku řízení nic nebrání ji jakkoli konfrontovat kdykoli v průběhu řízení. Sám žalobce projevil i písemný souhlas nadále nevyužít svých procesních práv, tedy listiny uvedené ve spise nikterak nerozporoval či neměl zájem o doplnění. Nejvyšší správní soud se i u přestupkového řízení, kdy je zákonem stanovena povinnost zásadně nařídit ústní jednání (oproti úpravě správních deliktů) vyjádřil v tom smyslu, že zásadní je, zda se účastník řízení mohl s daným důkazem seznámit a vyjádřit se k němu, nikoliv otázka, zda byl ryze formalisticky dodržen postup stanovený správním řádem (viz např. rozsudek ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 As 29/2011–51, nebo ze dne 21. 8. 2014, č. j. 10 As 16/2014–25, ze dne 12. 4. 2012, sp. zn. 9 As 107/2011 nebo ze dne 22. 10. 2008, č. j. 6 As 51/2007–228). Nejvyšší správní soud dále např. v rozsudcích ze dne 11. 1. 2012, č. j. 1 As 125/2011–163, a ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 As 29/2011–51, dospěl k závěru, že pokud správní orgán splní dvě podmínky, kterými jsou: (i) založení listiny do spisu podle § 17 odst. 1 správního řádu a (ii) účastník řízení má možnost se s těmito listinami seznámit při nahlížení do spisu podle § 36 odst. 3 správního řádu, lze provádět dokazování i jednoduše tím, že je listina vložena do spisu.
15. Veškerý výše uvedený výklad proto podporuje názor žalovaného i krajského soudu, že ve věci bylo vydáno zákonné a přezkoumatelné rozhodnutí. Námitka žalobce proto neobstojí.
16. S ohledem na shora uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náhrada nákladů řízení

17. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 13. února 2023

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně